

TÉRJETEK MEG...

2013. február 24.

– Jim Sanders tanításának előben elhangzott nyersfordítású szövege belső használatra –

Drága Mennyei Atyánk, áldunk téged a mai napon! Minden dicsőséget Néked adunk minden gyógyulásért, szabadulásért, minden vigasztalásért Atyám. Megtörjük az ellenség erejét, a Te színed előtt tesszük ezt Atyám, a te hatalmaddal, az Úr Jézus Krisztus hatalmával. A szellemi szemeink nyílnak meg a megértésre. Árassz el a te világosságoddal, hogy lássuk a te tökéletes akaratodat. Minden dicsőséget neked adunk mennyei Atyánk, mennyen és földön, minden elvégzett munkáért, a Jézus Krisztus szent nevében. Ámen.

Az alkalom átadása után, a zsebkendők fölött történő imádság következik, azután pedig rövid bejelentések sora.

A tanítás megkezdése előtt pedig egy *bizonyosság* hangzik el arról, hogy Isten a mai napon is *megválaszolja* az imádságokat, ha *hittel* fordulunk hozzá. Egy súlyos vérképpel kapcsolatban imatámogatást kértetek, összefogtuk a hitünket az imakörön, majd az imakör végén kézrátétellel kiárasztottuk a hitünket és egy *győzedelmes vérkép* eredménnyel áll itt most előttünk a drága testvérünk, Vér Tibor pásztor, aki elmondja ezt a gyönyörű bizonysgot. Tapssal köszönjük meg az Úr Jézusnak, hogy ilyen gyorsan megválaszolta az imádságot. És az öröm a pásztor arcán is arról a nagyon *jó jelentésről* árulkodik, aminek a bizonysgát elmondja.

Jim Sanders elmondja, hogy egy másik telefonhívásuk is volt. Pont egy ilyen vér tesztel kapcsolatban hívott a kórházból valaki, és hisszük, hogy ugyanilyen jó jelentést fogunk kapni, miután elmondtuk az imánkat. Felemeljük most őt is, Péterért imádkozunk, megtörjük az ellenség erejét, bármi is legyen a problémája a vérével, a betegségével, azt elátkozunk a Jézus nevében. Megparancsoljuk a gyógyulását, a teljessé tételét, kitisztul a testéből minden téves működés a Jézus nevében. Hitünkkel végeztük el a munkát, és dicsőséges jelentést kapunk. Ámen!

Tegnap Miskolcon egy gyönyörű bizonysgot hallhattunk, *depresszióból* gyógyult meg egy fiatal anyuka. Ő is az Igén állva kapta meg ezt a gyönyörű szabadulást, és megtört az élete felett a mély depresszió.

Jim Sanders elmondja, hogy a következő héten, a *Ne okold a másikat* c. tanítást fogom előhozni nektek. Amikor Ausztráliában pásztoroltam, egy hölgynek az édesanyja meghalt, ő pedig teljes depresszióba került emiatt. Megdorgálták ezt a testvérek a pünkösdi gyülekezetben, ahová járt és eltávozott ez a depresszió. Azután egy idő múlva az én gyülekezetembe kezdett járni. Öt év telt el és újra elkezdte siratni az édesanyját, éjjel-nappal, hétről hétre, hónapról hónapra, és engem okoltak érte.

Tudod, ha az illető *nem áll meg* az Igén, akkor abszolút semmit *nem tudsz tenni* érte! Tehát, ha valaki bejár az én gyülekezetembe, az Igét hirdetem hetente többször, két és fél három óra hosszat hallja ezeket az Igéket, és nem hajlandó *megállni* az Igén és *ellenállni* az ördögnek... Ha rossz jelentést kapsz, valamilyen úton-módon kapod azt a jelentést, amit nem szeretnél volna hallani, akkor *egyetlen lehetőség* van, az *Igébe* bele kell *mélyedni*, és ki kell *egyenésíteni* a testedet az Igével.

De ma nem erről tanítok, ez csak egy kis ráadás volt most. A legnagyobb hibát ott követik el az emberek, amikor *nem hisznek* az Igében, és *nem fogadják el* Jézust, mint életük Urát, Megváltóját és Gyógyítóját. Egyik fülükön be, a másikon ki az Ige.

Így az ember egy kicsit idő előtt, előbb kerül a mennybe, minthogy kellene. Mi viszont szeretnénk az ördögöt teljes mértékben a lábunk alatt tartani, a hatalom teljességében, az ördög *legyőzöttségében*, és az Úr *akarátát* megélni az életünkben.

A megtérésnek a tudományáról fogunk ma beszélni. Az Apostolok cselekedete 14,7-ben azt írja az Ige, hogy hirdették az Evangéliumot.

APOSTOLOK CSELEKEDETEI 14,7.

7. És ott prédikálják vala az Evangéliumot.

Vagyis mi is az *Evangéliumot* hirdetjük. A Galata 4,9 versében kérdezi azt Pál:

GALATA 4,9.

9. Most azonban, hogy megismertétek az Istent, sőt hogy megismert titeket az Isten, miként tértek vissza ismét az erőtlén és gyarló elemekhez, amelyeknek megint újból szolgálni akartok?

A Róma 2,14-ben a *pogányoknak* szól az Írás:

RÓMA 2,14.

14. Mert mikor a pogányok, kiknek törvényük nincs,

És amikor a születésétől fogva *béna* ember hallgatta a prédikációt az Evangéliumról, akkor miközben *predikálták* az Evangéliumot, felkelt és meggyógyult! Hiszen a *hit* hallásból, a hallás pedig Isten Igéje által van. És az Evangéliumból *jön ki* ez a hit.

A *megtérés* szót olyan mértékben tévesen használják manapság, hogy még meg is sértik vele az Evangéliumot. Azt mondják, hogy nem jól hirdeti, mert nem hirdeti a megtérést. Mintha a megtérésnek a hatalmán múlna az egész [üdvösség]. Én megkérdőjelezem az ő valós, és tényleges megtérésüket. Ugyanis mit értenek ők a megtérés alatt?

A megtérés alatt azt értik, hogy nekünk büntudatteljességgel kell odajárulni az Úr elé, és saját magunkat kell fejbe veregetnünk a bűneink miatt. Tehát, hogy *büntudat* állapotában kell, hogy legyünk, és nincs semmi, ami ennél távolabb esne az igazságtól. Ez az ördögnek a tökéletes és teljes hazugsága, ez az *ördög tana*.

Ausztráliában négyen is voltak, akik elfordultak az Evangéliumtól, amit hirdettem, és elmentek ebbe az irányba, hogy ezt a másik, téves, *elferdített* evangéliumot hirdessék. Az igazság úgy szól, hogy az az Evangélium, amit mi hirdetünk – és Jézus is így tanítja –, ha ezt a tökéletes megtérést bevesszük, akkor többé soha nem lesz büntudatunk a szívünkben.

Zsidó 10,2-ben mondja, hogy akik egyszer *megtisztultak*! Egyszer megtisztultak – és ez a tökéletesen *bevégezett igeidő*! Azok többé, semminemű büntudattal nem rendelkeznek. Vagyis, ha egyszer az illető *megtisztul* az Evangélium szerint, soha többé büntudattal *nem* rendelkezik. Vagyis olyan *kihatással* lesz az életére, ami *örökre* szól. Amikor az ember *újjászületik*, ezáltal egy *megtisztulást* kap Istentől, többé a büntudat *nem terhelheti* az életét.

Egy olyan *igeidő* ez a görögben, hogy soha többet *nem* tapadhat rád ez a *kárhoztatás*, le kell rázni azt az életeredől.

Ha az első kis hazug tünet rá akar akaszkodni a testünkre, az ördög azzal az üzenettel fog jönni, hogy látod, ezért meg azért történhetett, mert ezt, meg azt tetted az életedben. Pedig nem lehet így, mert egyszer és mindenkorra megtisztultál. *Minden* büntől, *megtisztított* az Úr téged.

Azok tehát, akik úgy prédikálnak mindig, hogy csak a megtérést – térjetek meg és térjetek meg –, azok egy *büntudatteljességet* impartálnak az életünkbe. A legsúlyosabb része az, hogy nem tekintik *tisztelettel* az Úr Jézus Krisztus *elvégzett* munkáját. A pünkösdi tanok között olyat is találni, amelyek teljességgel tagadják, hogy az Úr Jézus Krisztus tökéletes és teljes megváltást végzett volna a kereszten.

Tehát olyan ez [a megváltás], mint mikor egy *óriási adóságod* volt, és jön valaki, aki *kifizeti* azt az utolsó fillérig. Az illető azt mondja, hogy én azt nem hiszem el, hogy az adóságom ki lett fizetve. Mit teszek ilyenkor? Annak a szavát *kérdőjelezem* meg, aki állítja, hogy kifizette az adóságomat. És bár így ki lett fizetve az adóságom, de a tudatomban ez az adóság *teher* lesz ott, annak ellenére, hogy az el lett *törölve*.

És így jön az, hogy az embereknek a gondolataiban Istenről nagyon gyakran, úgymond rossz és *téves gondolatok* forognak a fejükben. Ugyanis az *igazság* úgy szól, hogy Isten maga *szereti* a bűnnel teljes embert is. Isten szereti az embert, még a bűnnel teljes természetében is.

Mindjárt be fogom nektek bizonyítani itt a Bibliában: mert Isten *elküldte* akkor az Ő Fiát, amikor még az ember *elveszett* volt. Krisztus akkor meghalt már az emberért, amikor az ember átkozta és a keresztre feszítette az Urat. Isten a *keresztet* arra használta, hogy az emberiségnek *megváltást* hozzon. Mondja az:

1JÁNOS 2,1.

1. ... És ha valaki vétkezik, van Szószólónk az Atyánál, az igaz Jézus Krisztus.

A Jézus Krisztus az igaz!

2KORINTHUS 5,18-19.

18. Mindez pedig az Istentől van, aki minket megbékéltetett magával a Jézus Krisztus által, és aki nekünk adta a békéltetés szolgálatát;

19. Minthogy az Isten volt az, aki Krisztusban megbékéltette magával a világot, nem tulajdonítván nekik az ő bűneiket, és reánk bízta a békéltetésnek Igéjét.

Ez egy hatalmas jelentőségű szó: *nem tulajdonítja*! Ez azt jelenti, hogy a feljegyzésekben semmi nincs a bűneidről, teljességében *szabad* vagy, mert nem tulajdonítatik neked. És nem írja itt azt, hogy az embernek ezért [az üdvösséghez és a megigazuláshoz] meg kellene tértie. Abban a pillanatban, ahogy az ember *bűnt* követ el, a *Szószóló* – az igaz Jézus Krisztus – az Atyához fordul!

Nem arról van szó, hogy mi megyünk oda a paphoz, hanem a Főpapunk megy oda egyenesen az Atyához! És nem azért, hogy [esetenként] egyszer és egyszer megtisztítson minket, hanem *egyszer és mindenkorra* megtisztított minket. Az „egyszer és mindenkorra” azt jelenti, hogy a *jövőre vonatkozólag* is a Jézus vére által *tiszta* lettél.

Amikor az embereknek ezt a fajta *bűntudatot* és megtérést hirdetik, akkor tulajdonképpen nem azt teszik, amit az Ige mond. Mert az Ige azt mondja, hogy *legeltesd*, tápláld az én nyájamat. A nyájnak a *táplálása*, legeltetése nem azt jelenti, hogy fejbe verjük a „bárányokat” a bűntudattal. Isten Igéje teljességgel *tartalmazza a kiigazítást*, a korrekciót is. De az soha nem depresszióra hajló.

Tehát egészen mást jelent egy gyermekben a *makacsságot* megtörni, vagy pedig megtörni a gyermeknek a *bensejét*. A gyermeknek az *ellenszegülő* szellemiségével kell foglalkozni! De Isten soha nem fog téged szétzúzni, vagy bárki mást összezúzni.

Mit értenek az emberek az alatt, amikor azt mondják, hogy *térjete meg*? Nagy a tévelygés ezen a területen, mert amikor erről beszélnek, akkor *bűntudatot* impartálnak beléjük. Ez nem Isten útja, és nem Isten Evangéliuma, amikor erről így beszélnek.

Egyszer egy időben valóban így volt, és az az *őszövetség* idején volt így. Izrael idején bőségesen volt lehetőségük arra, és volt példa arra, hogy meg kellett *térniük* a bűneikből, *mielőtt* Isten meg tudta volna őket *áldani*.

Az *ó szövetség* így szólt: *térjete meg, forduljatok el* a bűneitektől, és akkor Isten majd *megáld* benneteket. Nekünk azonban egy *új szövetségünk*, egy jobb szövetségünk van, és ezért örvendoznunk kell ebben, mert Isten *megáld* minket. Isten *jósága* az, ami minket *megtérésre* indít. A Róma 2,4 írja ezt, de most tovább megyünk.

RÓMA 2,4.

4. Avagy megvted az Ő jóságának, elnézésének és hosszútűrésének gazdagságát, nem tudván, hogy az Istennek jósága téged megtérésre indít?

Tehát az *Ige* vezet minket erre a megtérésre, a *Szent Szellem* vezet minket erre a *megtérésre*. Istennek a jósága hová vezet minket? Tehát *nem* a megtérés vezet minket Isten *jóságához*, hanem Isten jósága az, ami *rád talál*, és az *vezet el* téged a megtérésre.

Sok keresztény tévesen úgy gondolja, hogyha megtérek a téves dolgaimból, akkor majd Isten jósága és áldásai megtalálnak. De pontosan az *ellentéte* az igaz: Isten *jósága* az, ami téged *megfordít*, és a megtérésre vezet.

Mint amikor Péter, miután megtagadta az Urat, és a szívében ez egy törést okozott neki, és az Úr a szeretetével ránézett és *visszafogadta* őt. – Péter, ugyan megtagadtál engem, de én még most is *ugyanúgy szeretlek*! – mondta.

Az *Őszövetséget* olvasva néha az ember úgy érzi, hogy – hát bizony nem tértünk még meg eléggé. Ez mit jelent? Attól függ, hogy most mit értünk alatta? Hogy megtértünk a törvénytől, vagy megtértünk az Evangéliumtól. Miről beszélünk? Az *Evangéliumi megtérésről*.

Tehát két különböző környezetben beszélhetünk erről, mert a *megtérés* az két szó az eredetiben és azt jelenti, hogy az *elmének a megváltozása*. A keresztények hozzáteszik, hogy

„nagy szomorúságok közepette”. Van, hogy így történik, de nem mindig és nem feltétlenül társul hozzá. Van, amikor egy örömteljes megtérés van az ember életében.

Péter rosszat tett, és utána egy Istentől való szomorúság öntötte el. De a világban való szomorúság az halálhoz vezet. Mi a világból fakadó szomorúság? A *törvény* szerinti megtérés. Nézzük meg a...

MÁRK 1,4-5.

4. Előáll vala János, keresztelvén a pusztában és prédikálván a megtérésnek keresztségét a bűnöknek eltörlésére.

Itt látjuk Keresztelő Jánost, Jézusnak az unokatestvérét, aki a pusztában prédikál, a *megtérés keresztségét* prédikálta a *bűnök eltörlésére*. Tehát valójában prédikálta a megtérést, a bűnök bocsánatára.

A zsidók a vallásos hagyományaik szerint ma is, amikor a bűneikről vallást téve megtérnek, akkor vízkeresztséget vesznek. Az *Ószövetségnek* az utolsó prófétájaként Keresztelő János ezt a szolgálatot végezte, keresztséget a bűnök bocsánatára.

5. És kiméne hozzá Júdeának egész tartománya és a jeruzsálembeliek is, és megkeresztelkedének mindnyájan őáltala a Jordán vizében, bűneikről vallást tévén.

Ha [azoknak] a zsidóknak beszélsz erről, akik az ószövetség keretei között élnek – bűneikről vallást tesznek és megkeresztelkednek –, ezt ők megértik. János is, az apostolok egyike a *zsidók felé* volt apostol és feléjük beszélt. És írta János az első levelében...

1JÁNOS 1,9.

9. Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz, hogy megbocsássa bűneinket és megtisztítson minket minden hamisságtól.

„Minket, a született zsidókat” – örölkük beszél. Tehát itt a *zsidókhoz szól* ebben a pár sorban, hiszen a keresztények, a hívők, az *újjászületettek*, már *megtisztultak* a bűneikből, Isten *igazságává* tétettek.

Pál másrésről a *pogányoknak* lett az elhívott apostola, vagyis a nem zsidóknak. Nekünk, pogányoknak ugye, nem adatott a törvény. A Róma 2,14-ben olvastuk, hogy: a pogányok, akiknek *törvényük nincsen*.

Tehát, amikor János írta ezt a levelét – és itt olvastuk az előbb az Igében –, zsidóknak címezte, zsidóknak írt. Jakab is. És a *zsidó hagyományok* szerinti megtérést magyarázza nekik, hogyha *megvallják* a bűneiket.

A *hitetlenek* felé van ez az Írás és nem a hívőknek. János *ötven évre* rá írja le ezt a levelet, miután Pál az ő Evangéliumát leírta a pogányok felé. Jakab pedig még előtte írt, ő még Pál *előtt* írta le a levelét.

A Lukács evangélium 16,16 szerint bizonyítja, hogy a *törvény* és a próféták Keresztelő Jánosig voltak.

LUKÁCS 16,16.

16. A törvény és a próféták Keresztelő Jánosig voltak: attól fogva az Isten királysága hirdettetik, és mindenki erőfeszítéssel próbál bejutni abba.

Ki az utolsó ószövetségi prófétánk? Ez egy másik *hiba*, amit elkövetnek ma a keresztények, hogy pontosan úgy működtetik a prófétákat, mint az Ószövetségben. Keresztelő János volt az *utolsó* ószövetségi próféta.

És prófétálnak a pásztornak, hogy mit tegyen, pedig a pásztor lesz *felelősségre* vonva azért, ami ott történik, senki más. Tehát *ne okoljál* mást azért, ami ott folyik. Ha ezeket megérted, ezek *szabaddá* tesznek téged. Nagy megtévesztés ez az országban, és ezért ezt sorról sorra, pontról pontra kell tanítani.

Mert az az igazság, hogy amit te *megismersz*, az tesz téged *szabaddá*. Tehát, valami olyat hinni, ami nincs benne Isten Igéjében, kötések fognak jönni általa az életedbe. Bizonytalan-ságba kerülsz, és kisebbségi érzés kezd el gyötörni, depressziós szellemek nehezednek majd rád.

Az *üdvösség* ugyanis több, minthogy kimenekedtünk a pokolból. János tehát, a *törvényből* való *megtérést* tanítja itt. Amikor Isten királyságát hirdetik, akkor oda be tudnak menni az emberek.

MÁRK 1,14-15.

14. Miután pedig János tömlöcbe vettetett, elméne Jézus Galileába, prédikálván az Isten országának Evangéliumát,

15. És mondván: Betelt az idő, és elközelített az Isten királysága; térjetek meg, és higgyetek az Evangéliumban.

Jézus üzenete tehát *különbözik* attól, amit [Keresztelő] János prédikált. János az Ószövetség utolsó prófétájaként hirdette a megtérés keresztségét, Jézus pedig az *Újszövetség megtérését* hirdette. Mindannyian Isten királyságához tartozunk [az újjászületés által].

Jézus a zsidóknak is prédikált, és ha elfogadták volna, ők is bejöhetek volna a királyságba. Tehát, térjetek meg, és higgyetek az Evangéliumban. Az *Evangéliumban* való *hitet* prédikálta. Más szóval: ne a saját magatok *tulajdon igazságában* higgyetek – ez volt az ő üzenete, a zsidóknak szólt. Vagyis még a gondolatát is hagyják el annak, hogy a saját maguk erejükből megigazulhatnak.

Ahogy Jézus elé álltak és bizonygatták az ő tulajdon igazságukat, hogy mi nem követtünk el házasságtörést. Jézus azt mondta erre, hogy ha rátekintettél az asszonyra a *kívánság* szándékával, már elkövetted azt. Mit tett tehát Jézus? Olyan *magasra emelte* fel az elvárást, hogy az ember azt a saját erejéből nem volt képes teljesíteni.

Mondták Jézusnak a zsidók pöffeszkedve, hogy mi soha nem loptunk, igen, de ha a szomszédnak az autóját *megkívántad*, akkor már elloptad tőle. Vagyis, annyira magasra emelte az *elvárást* Jézus, hogy azt az ember saját erejéből, nem volt képes betölteni.

Az Evangélium szerinti *megtérés* tehát azt jelenti, hogy *hagyjál fel az önerőből* való megigazultságoddal, és ne próbáld tettetni, színlelni, hogy te igaz vagy önmagadtól. Higgyél Jézusban, ne saját magadban, és ne a saját jócselekedeteiddel, és a te saját erkölcsjeiddel *kérkedjél*, mert Istennél ez egyáltalán nem számít semmit.

A *hit* az, amely által Isten *megigazítja* az istentelent. Az istentelen hozzá jön, és már többé nem istentelen. *Úgy megyünk* Jézus elé, ahogy vagyunk, a bűneinkkel együtt.

2KORINTHUS 5,18-19.

18. Mindez pedig az Istentől van, aki minket megbékéltetett magával a Jézus Krisztus által, és aki nekünk adta a békéltetés szolgálatát;

19. Minthogy az Isten volt az, aki Krisztusban megbékéltette magával a világot, nem tulajdonítván nekik az ő bűneiket, és reánk bízta a békéltetésnek Igéjét.

Szokták tőlem kérdezni, hogy hogyan mersz azokért imádkozni, akik tele vannak démonokkal, hogy mered rájuk tenni a kezedet, hogyan mered megérinteni őket? Az Evangélium nem erről szól. Isten még a világnak is azt üzeni, hogy nem tulajdonítja, *nem számítja be* többé nekik a bűneiket.

Nekünk egy *bizonyságnak* kellene, hogy legyünk a világ felé. Ha te a saját cselekedeteidet bizonygatod, hogy te ezért vagy igaz, miként tudna akkor Isten téged megigazítani az Ő igazságával? Tehát az Evangélium szerinti megtérés azt jelenti, hogy hagyjál fel az önmegigazításoddal, a tulajdon igazsággoddal, térjél meg Jézushoz, és *fogadd el* az Ő igazságát.

Vagyis, amikor hangsúlyozzák, hogy térjeteK meg, térjeteK meg, térjeteK meg – egy dologból nem térnek meg. A saját tulajdon igazságukból nem térnek meg, mert magukat akarják megigazítani, és ahhoz ragaszkodnak. Ahelyett, hogy feladnák ezt a próbálkozásukat, törekvésüket, és csak a *Krisztus igazságához* ragaszkodnának.

Amikor [az újszövetségben] Fülöp lement Szamariába, hogy prédikálja az Evangéliumot, akkor mit hirdetett? Hogy térjeteK meg? Nem! Azt írja az Írás, hogy *Krisztust prédikálta* nekik, és az egész város választ adott erre.

Vegyük Jónást az *Ószövetségben*, mit prédikált nekik? Igazából semmi mást nem prédikált nekik, mint azt, hogy *elvesztek* három napon belül mindannyian, az egész város, olyan bűnösök vagytok. És *megtértek* a bűneikből és nem vesztek el. Ez az *Ószövetség* volt.

Az Újszövetségben hogyan éred el azt, hogy az emberek az *elméjüket megváltoztassák*? Úgy, hogy a *Krisztust prédikálad* nekik, nem pedig a megtérést, mert akkor csak vallásosak lesznek és a törvény alá kerülnek.

APOSTOLOK CSELEKEDETEI 20,21.

21. Bizonyságot tévén mind zsidóknak, mind görögöknek az Istenhez való megtérés, és a mi Urunk Jézus Krisztusban való hit felől.

Zsidóknak és görögöknek hirdette egyaránt az *Istenhez való* megtérést, ami jelenti az Urunk Jézus *Krisztusban való hitet*. Vagyis változzon meg a *gondolkodásod* Isten felől, mert eddig úgy gondoltad, hogy Isten azért van a trónján, hogy téged rajta kapjon, és megbüntessen.

Az egyik asszony a gyülekezetemben miután évekig hallgatta a tanításaimat, felállt, és azt merte mondani bizonyságként, hogy Isten csak arra vár, hogy mikor követ el egy bűnt, és akkor Isten a nagy furkós botjával fejbe csapja őt. Miközben Isten szeret minket, csak ezt nem értette meg. Még az elveszett, kárhozat teljes állapotunkban is szeret minket.

Isten nagylelkű felénk és nem kicsinyes, és nem követelődző! Látod Ádámnak is mit mondott az Édenkertben – bármely fáról ehetsz, kivéve azt az egyet. Szabadon ehetsz bármelyikről. Tehát Isten mennyire nagylelkű és bőkezű volt hozzá. És az ördög hogy kicsavarta, tévesen hozta elő az Ő szavait, amit Isten mondott.

Egy nagyon *nagyméretű kertről* van szó, a szakértők szerint 1500 km a szélessége és a hossza. Éva elkezdett gondolkodni a kígyó szavain és arra a következtetésre jutott, hogy Isten valahol őt *megszorítja* azzal, hogy ő erről nem ehet. Pedig Isten milyen nagylelkű volt.

Isten nagylelkűségét nem lehet megkérdőjelezni, mert az egyszülött *Fiát adta* oda azért, hogy mi el ne vesszünk. Miért adta oda a Fiát? Hogy mindannyiunkat *üdvözítsen*. Ezzel Ő be-mutatta, hogy Ő egy *szerető Isten*, és nem azért ül a trónján, hogy téged rajtakapjon valamin. Az Újszövetségben a *megtérés* ott kezdődik, amikor elkezdesz *másként gondolkodni*.

A mennyországban mindenki fiatal korában éli a megdicsőült testében az életét, vagyis a nagyszüleidre lehet, hogy rá sem fogsz ismerni. Nincsenek öregasszonyok és vénemberek a mennyországban. Tehát a hitünket ebben is meg kell *újítani* az Úr Jézus Krisztusunk szava szerint.

Tehát Pál mindkettőnek prédikált, zsidóknak és görögöknek. Az Apostolok cselekedetei 2. fejezetében is olvasod, hogy Péter *Krisztust prédikálta* nekik. Ott *zsidóknak* prédikált. Azokhoz a zsidókhoz szólt, akik átadták Jézust kereszthalálra, és elmondta nekik, hogy eljött a Messiás.

APOSTOLOK CSELEKEDETEI 2,21. 36-38.

21. És lészen, hogy mindaz, aki az Úrnak nevét segítségül hívja, megtartatik.

Megtartatik, aki csak *segítségül hívja* az Úrnak nevét! Tehát *nem* azt mondta, hogy térjeteK meg, térjeteK meg. És nézzük a...

36. Bizonnyal tudja meg azért Izraelnek egész háza, hogy Úrrá és Krisztussá tette Őt az Isten, azt a Jézust, akit ti megfeszítettetek.

37. Ezeket pedig mikor hallották szívükben megkeseredésnek, és mondanak Péternek és a többi apostoloknak: Mit cselekedjünk atyámfiai, férfiak?

Ezek voltak azok – emlékezzetek csak vissza –, akik kiáltozták: Feszítsétek meg! Feszítsétek meg! És most pedig, ahogy látták a bűnüket, amit elkövettek, sírva fakadtak. Amikor *Krisztust prédikálták* nekik, az a *szívükig hatolt*.

38. Péter pedig monda nékik: TérjeteK meg, és keresztelkedjeteK meg mindnyájan a Jézus Krisztusnak nevében a bűnöknek eltörlésére, és vesziteK a Szent Szellem ajándékát.

Miután a *szívükbe hatolt* ez [az üzenet], elkeseredtek a szívükben, utána kezdtek el *másként gondolkodni* arról. Tehát amikor Péter a *zsidóknak* prédikál, akkor használja ezt a szót, hogy *térjeteK meg*. Kornéliusz házában nem kellett előhoznia. Amikor Kornéliusz házában prédikált, akkor *nem* szerepelt ez a szó a prédikációjában, hogy *térjeteK meg*. Nézzük meg, mit prédikált:

APOSTOLOK CSELEKEDETEI 10,43-45.

43. Erről a próféták mind bizonyosságot tesznek, hogy bűneinek eltörlését veszi az Ő neve által mindenki, aki hiszen Őbenne.

Aki hisz Őbenne, *hisz az Ő nevében*, az Ő neve által a *bűneinek eltörlését* kapja! De figyelj meg, hogy *nem* említi itt a *megtérést*.

A *megtérés* azt jelenti különben, hogy add fel a saját igazságodat, a saját próbálkozásaidat, hogy igaz légy. Fordulj Istenhez és *fogadd el az Ő igazságát*. De itt nem fordul elő ez a szó. Hanem, hogy *higgyetek Őbenne!* – azt prédikálta nekik.

Te miben hiszel Őbenne? Hogy a bűneidnek bocsánatát nyered Őbenne. És most, aki csak akarja... Mert mindannyiunk bűne az *Úrra* lett terhelve, az *Ő igazsága* pedig a tiéd lett. Ha hiszel ebben, és ebben megnyugszik a szíved, akkor *újjászületél és üdvözültél*.

Ha nem akarod feladni a saját tulajdon igazságodat, akkor, Isten igenis mondja neked, hogy térjél meg. A példa itt az Apostolok cselekedetei 10-ben: Péter nem hozta elő a megtérés szót. És miközben Péter ilyen buzgón prédikált, hogy *higgyetek az Úr nevében*, nézzétek meg, hogy mi történt? *Leszállt a Szent Szellem*.

44. Mikor még szólá Péter ez Igéket, leszálla a Szent Szellem mindazokra, akik hallgatták e beszédet.

45. És elálmélkodának a zsidóságból való hívek, mindazok, akik Péterrel együtt mentek, hogy a pogányokra is kitöltetett a Szent Szellem ajándéka.

Nem mondta nekik, hogy térjetek meg, *nem* prédikálta nekik, hogy valljátok meg a bűneiteket, *nem* prédikált arról, hogy vegyetek vízkeresztiséget,

44. Mikor még szólá Péter ez Igéket, leszálla a Szent Szellem mindazokra, akik hallgatták e beszédet.

Elkezdtek nyelveken szólni, ahhoz *újjá kellett születniük*, mert a világ nem fogadhatja be a Szent Szellemet. Mit gondolsz tehát? *Megtértek?* Természetesen. Ez egy *szellemi dolog*. Nem voltak tudatában annak, hogy ez megtörtént, ez egy szellemi dolog volt, ami ott megtörtént.

Sokan mondják azt tévesen, hogy a megtérés az egy érzelmi dolog, sírni is kell hozzá, és könnyeket kell hullajtanunk hozzá. Itt volt az, hogy Péter először prédikált pogányoknak.

A világ történelmében *először* zsidó pogányoknak prédikált, és *először* fogadták el a pogányok a Szent Szellemet. Nézzük meg, hogy Jeruzsálemben a gyülekezet tagjai hogyan reagáltak erre?

APOSTOLOK CSELEKEDETEI 11,1-2.

1. Meghallák azonban az apostolok és a Júdeában levő atyafiak, hogy a pogányok is bevették az Istennek beszédét.

2. Mikor azért felment Péter Jeruzsálembe, vetekedének övele a zsidóságból valók,

Vagyis Jeruzsálemben nem tudták még akkor a zsidók, hogy az Evangélium nemcsak az övéké, úgy hitték, hogy az Evangélium, az csak a zsidóké. A Máté 16. fejezetében mondja azt Jézus, hogy Néked adom a menny királyságának *kulcsait*.

MÁTÉ 16,19.

19. És néked adom a menny királyságának kulcsait; és amit megkötsz a földön, a mennyekben is kötve lesz; és amit megoldasz a földön, a mennyekben is oldva lesz.

Tehát itt *hirdette* nekik a Krisztust. És a kulcsokat hogyan tudta átadni? Úgy, hogy *prédikálta* a Krisztust. Péter ugyan a *zsidóknak* apostola volt, de Isten *megnyitotta* a pogányok számára az ajtót az Evangéliumra őáltala.

És mivel a *pogányoknak* hirdette az Evangéliumot, ezért Jeruzsálemben számon kérték, hogy mit tettél? Már azért is számon kérték, hogy együtt ettél a pogányokkal.

APOSTOLOK CSELEKEDETEI 11,3-4. 17-18.

3. Mondván: Körülmetéletlen emberekhez mentél be, és együtt ettél velük.

4. Elkezdvén pedig Péter, megmagyarázta nékik rendre, mondván:

Elkezdte tehát a magyarázatot, hogy miért tehetette ezt. Nem kellett, hogy oltárhoz hívja őket. Ők addig úgy hitték, hogy a pogányok nem képesek arra, hogy üdvözljenek. Soha előtte nem történt ilyen.

És miközben ő prédikált, elmagyarázta nekik, hogy nem tettem semmit csak prédikáltam nekik, és a Szent Szellem csak szállt rájuk, és betöltötte őket. Mit mondtak erre az atyafiak, mire megnyugodtak:

17. Ha tehát az Isten, hasonló ajándékát adta nékik, mint nekünk is, kik hittünk az Úr Jézus Krisztusban, kicsoda voltam én, hogy az Istent eltilthattam volna?

18. Ezeknek hallatára aztán megnyugovának, és dicsőítették az Istent, mondván: Eszerint hát a pogányoknak is adott az Isten megtérést az életre!

Nézd ezt meg! Anélkül, hogy a *megtérés* szót hirdette volna. Péter ugyanis *nem mondta* a Kornéliusz házában egyetlen egyszer sem, hogy térjete meg. Mégis észrevették az atyafiak Jeruzsálemben, hogy Isten *adott* nekik *megtérést* az életre.

Tehát ha valaki azt kiabálja a pulpitusról, hogy *térjete meg*, térjete meg – koránt sem biztos, hogy meg fogja teremni azt a gyümölcsöt, mint mikor az *Evangéliumot* *hirdeted* nekik. Ilyenkor csak büntudatot és kárhoztatást prédikálsz nekik.

Csak mélységekbe és depresszióba fognak esni, és elnyomásba kerülnek általa. Az Ószövetségből prédikálnak nekik gyakran, az ószövetségi Igét húzzák elő gyakran.

Az Ószövetségre akkor szoktunk rátekinteni, amikor Krisztust tudjuk előhozni belőle, hogy *kiragyogjon belőle a Krisztus*. Amikor az Ószövetséget szó szerint próbálják ránk kényszeríteni, mintha ez lenne a Biblia. De ez az ószövetségi része a Bibliának. Keresztelő János a *törvény* szerinti *megigazulást* hirdette nekik, az Újszövetségben pedig a *kegyelemből* való *megigazulást* hirdetjük. Legtöbbször a megtérés szó elő sem fordul.

Tehát, ha betegségem van, és kiderül, hogy nem az a betegségem van, hanem valami másfajta betegségem van, akkor nem az a diagnózisom, amit első helyen feltételeztem, hanem egy másik. Nem azt kapod el, amiről beszélek, hogy az a betegségem, hanem azt a betegséget kaphatod el tőlem, ami valójában engem gyötör. Ugye? Tehát nem a nevét kapod el a betegségnél, hanem valójában azt, ami a betegség.

Ha valaki azt mondja, hogy térjete meg, nem fogod feltétlenül az igaz megtérést megszerezni belőle, mert a prédikátor azt hirdeti, hogy szentek legyetek, nem jelenti azt, hogy a prédikátor maga is szent. Nem azt kapják el a hallgatóságban, amit mond az illető, hanem ami valójában a hirdetőben benne van. Ha teljes a hirdető a Jézussal, akkor mit fognak kapni a szívükbe?

Tehát, bár nem használták ezt a szót, hogy térjete meg, mégis azok, akik hallgatták, valósággal megtértek. Most valami nagyon fontos következik. Hogy a *pogányoknak* is adott Isten életet a *megtérésre*! Ha nincs ez az Evangélium nálad, akkor Isten nem tudja odaadni ezt az életet. Akármennyit kiabálhatsz a pulpitusról, prédikálhatsz, nem tudja odaadni Isten.

Ez Istennek a könyörületessége. Nagyon sokan, amit kaptunk Istentől, az valaki másnak az *imái által* történhetett meg. Mindannyian itt vagyunk azért, mert valaki *imádkozott értünk*, és egy nagy megértés jön most majd hozzád.

Az emberekkel az a probléma, hogy annyira sötétségben vannak a *világban*, hogy nem képesek látni a világosságot. Ezért Isten odaadja neked a *megtérést az életre*. És most pedig, akik imádkoznak, és *közbenjáró imádságokat* mondanak, számukra nagyon fontos lesz, hogy ezt most megértsék.

Az utolsó időkben Isten másként szolgál az egész gyülekezeti Testén keresztül. Nem csak egymagában a *közbenjáró* imákat használja, és nem csak egymagában az *evangélistát*, aki prédikál. Ma nem így van. Az egész Gyülekezetet *egyben használja* az Úr, ahogy az egészet egybeszerkesztette.

2TIMÓTHEUS 2,24-26.

24. Az Úr szolgájának pedig nem szabad torzsalkodnia, hanem legyen mindenkihez szívélyes, tanításra alkalmas, türelmes.

25. Aki szelíden fenyíti az ellenszegülőket; talán ha adna nékik az Isten megtérést az igazság megismerésére,

Vagyis, akik *ellenszegülnek* Isten Igéjének, azoknak Isten adjon *megtérést*. Ez egy szellemi dolog, amit *csak Isten* tud odaadni, és Isten csak *imádság által* tudja odaadni, hogy eljussanak oda, hogy érzékelik ezt.

26. És felocsúdnának az ördög kelepcéjéből, aki foglyul tartja őket a maga akaratában.

Hogy ráébredjenek arra, hogy az ördög *kelepcéjében* voltak, hogy ő a saját akarata szerint használja őket. Tegnap például egy olyan gyönyörű istentisztelet volt egy evangelizáción, rengeteg új emberrel, akiket a közbenjáró *imádságok hozták be*. Én hiszem, hogy a közbenjáró imádságok által az ördög elveszti a hatalmát az elveszettek felett, és *bejönnek* a gyülekezetbe.

Ugye a 2Korinthus 4,4-ben van, hogy az e világ istene *elvakította* a hitetlenek elméjét, hogy ne lássák a Krisztus dicsőséges Evangéliumának világosságát, aki az Isten képe. Ha *bejössz* az Evangélium hirdetésére, akkor elkezd *megvilágosodni* az elméd, és a szemed *meglátja* az Evangélium dicsőséges világosságát.

Tehát Isten fogja *odaadni* ezt az igaz *megtérést*, és nem te saját magad fogod ezt kimunkálni. Vagyis nem tudod saját magad előállítani ezt. Hanem ez egy *szellemi erő*, amikor prédikálsz a Krisztust, és így a jeruzsálemi tanítványok is elcsodálkoztak, hogy Isten adott nekik *életet a megtérésre*.

Az *imaharcosoknak* az imái által történik ez, hogy az ördög, ereje *megkötetik*, és Isten ereje *kiárasztatik*. Időt töltünk imádságban *nyelveken*. Sok evangélistánk van, utcákon, tereken szolgálunk. És akik imádkoznak a *háttérben*, azt hiszem, hogy fel sem fedezik, hogy mennyire *fontos* az ő szolgálati helyük, hogy Isten mennyire *használja* ezeket az imákat. Lehet, hogy a pásztor, vagy az evangélista sem fedezi fel, hogy ez mennyire *egybeforrt* munka, hogy az imádságok vannak a háttérben.

Az egyik személy, aki a legvégén jött oda tegnap a miskolci evangelizációra, utolsó volt, akit behoztak az utcáról. És ott volt az utcán már az alkalom kezdete előtt is. Tele volt a teste fájdalmakkal, s amikor imádkoztunk, elmúltak ezek a fájdalmak. *Befogadta* az Urat, ott a helyszínen, azután előrejött a Szent Szellem keresztségére.

Telt ház volt, és a Szent Szellem hatalmasan kiáradt, nem is tudom, hányan jöttek előre, hogy befogadják a Szent Szellemet, nagyon sokan voltak az újak. Tatabányán is nagyon jó volt az Úrnak a vonzása, behozta a *vonzás* az újakat. Ez Istennek a *kegyelme*, és az imádság végzi ezt.

Amikor a pásztor mondja, hogy folyton folyvást *jönnék* az újak, ez Isten *kegyelme*. Három új jött, öt új jött. Mindig mondja Szőke Antal pásztor például, hogy állandóan jönnek az újak. Ez Isten *kegyelme*.

És ha csak magunk próbálnánk a saját erőnkől azáltal, hogy minél jobban csépeljük magunkat, nem menne. Ez csak Isten kegyelméből megy. Isten pedig hatalmas arra, hogy rátok *árassza* minden kegyelmét a Krisztus Jézusban. Minden kegyelmét... Egyetlen módon leszel képes ebben a minden kegyelemben élni és növekedni, ha végleg *kijössz* a törvény alól.

LUKÁCS 23,42.

42. És monda Jézusnak: Uram, emlékezzél meg rólam, mikor eljössz a te királyságodban!

Vagyis a bűnöző *Uramnak szólította* Jézust. Uram! És így kapott *üdvösséget*. Miként lehet üdvösséget kapni a mai napon? A Róma 10,9-10 versei szerint.

RÓMA 10,9-10.

9. Mert ha a te száddal vallást teszel az Úr Jézusról, és szívedben hiszed, hogy az Isten feltámasztotta Őt a halálból, üdvözülsz.

10. Mert szívvel hiszünk a megigazulásra, szájjal teszünk pedig vallást az üdvösségre.

Ez a *biblikus* módja. Az Úr azt mondta nekem, hogy kevesek által, vagy sokak által, de *elvégzi* a munkát. Az Úrnak a munkája az *utolsó időben* el lesz végezve, mindannyiunknak a hatalmas és *együttes erőfeszítése* által.

A pásztor, az evangélista, az imaharcos, az utcán szolgálók, a tereken szolgálók együtt fogják elvégezni. És *téged* is fog használni az Úr, hogy azokat, akikkel te vagy kapcsolatban az *Úrhoz vezessed*, és nem valami furcsa, vagy messze álló dolognak kell ennek lennie a szívedben. Ennek egy közös, és teljes megértésnek kell, hogy legyen bennünk.

Ha valaki egyszer szabaddá lett, akkor miként megy vissza újra a törvénynek a kötéseibe? Pogány létükre hogyan mennek vissza a zsidótörvényekhez, írja a Galata levélben Pál. Mi módon mentek vissza az *emberi rendelkezésekhez*? Hogyan lehetne nekünk átok az életünk felett, ha még a törvény alatt *sem* voltunk. És ugye írja, hogy megváltott minket a törvény átkától? A zsidóknak írja ezt, hogy mi *Ábrahám áldását* elnyerjük a Krisztus Jézusban.

Az ördögnek a *megtévesztései* vannak kint a világban, és nem szabadna, hogy ránk akaszkodjanak ezek. Az Úr szeretné *behozni* az övéit, és olyan helyre szeretné behozni, ahol *nincsenek megtévesztések*. Én nem akarok visszamenni a törvény alá, meg a kötések alá.

Mi a *kegyelmet* és a *gyarapodást* szeretnénk megtapasztalni, az áldásokat szeretnénk. Nem tudom, te hogyan vagy ezzel, de én szeretnék *áldott* lenni. És nagyon boldog vagyok mindazokban, amik történnek körülöttem. Isten kegyelméből gyarapodunk, ha *szabaddá válsz* a törvénytől. Nyugdíjas létedre is áldott lehetsz. Hallelúja!

Az egyik nyugdíjas testvérünkkel egyszer az esett meg, hogy valamiből kifolyólag a Nyugdíjfolyósítónál megtalál, hogy duplájára *emelik fel* a nyugdíját. Az Úr ki tudja járti ezeket az utakat.

Itt a legvégén még szerettem volna arról beszélni, hogy miként kell az elveszetteket az *Úrhoz vezetni*, de legközelebb megteszem. Az internet világában nagyon sokan hallgatnak minket, a világon mindenhol vannak hallgatóink. Úgyhogy most megmutatjuk egy közös imában, hogy miként kell az üdvösség imáját *elmondani* az Ige alapján.

Álljunk fel! A derék tájékon van egy óriási gyógyító kenet, ami ma meg fog gyógyulni. Az Úr mindenkit meggyógyít! Tegnap is mindenkit meggyógyított, aki eljött az alkalomra. Hatalmas volt az Úr gyógyító keze! Egy-két idősebb személy volt talán, aki nem hallott minket annyira, de az Úr azokat is meggyógyította.

Az Úr használni fog minket, a legutolsók is bejönnek! Dicsérjük érte az Urat, és nem mentek el hála Istennek az alkalomról. Ott maradtak végig. Mondjuk el tehát az üdvösségi imát Jézus nevében.

Tehát valamiben hinni kell, hinni kell, hogy *Ő Isten Fia*, hinni kell, hogy *meghalt* értünk, hogy *feltámadt* a halálból a mi megigazulásunkért, és utána erről a hitről *megvallást* kell tenni. Így lehet befogadni az örök életet.

Mondd, hogy: *Felkent vagyok, bárkit az Úrhoz tudok vezetni, köszönöm Úr Jézus, hozd nekem ide őket. Szolgáló szellemek hozzátok nekem ide őket, mert hazajönnek ők az Úrhoz, a pokolból egyenesen a mennyországba. Milliók fognak bemenni a mennyországba. Áldott legyen az Úr neve!*

Keresztények vannak, akik adják a különböző programterveiket, hogy ezt meg ezt, tervezték nekünk, mi meg megáldjuk őket, és mi pedig *Isten programterve* szerint haladunk. Tehát az Úrnak magának megvan a *terve*, és az *Ő* tervezete szerint szeretnénk haladni előre. Hallelúja!

Nagyon erős a kenet, és a *kenet kiárad* az interneten keresztül is. Tegnap Miskolcon is volt ilyen bizonyosság, hogy valaki a TV műsort hallgatva gyógyult meg súlyos problémából. Lehet jönni a gyógyító sorokba. Dicsőség Istennek! Ámen!